

Met trots kunnen we mededelen dat we weer veel mooie activiteiten in de planning hebben. Daarom in deze nieuwsbrief weer twee pagina's.

Tweede Meerminavond

We organiseren de laatste tijd veel nieuwe activiteiten, maar onze kernactiviteit blijft toch het bij elkaar brengen van transgenders in een ontspannen omgeving. Meerderen van jullie hebben gevraagd of er niet vaker een caféavond in De Meermin kan plaatsvinden en natuurlijk vonden wij dat ook een heel goed idee. Dus bij deze officieel: **vanaf april is er caféavond op de 2de en 4de donderdag van de maand!** De tweede donderdag van de maand blijft onze hoofdavond, maar voor de liefhebber is er nu een tweede avond in de maand om samen te komen.

In april is er dus caféavond op 11 april en 25 april. Zet het in je agenda en controleer onze website (www.transgendernijmegen.nl) voor alle data van 2013.

Vrijdag 29 maart: Lezing Interseksualiteit

Is het een jongen of een meisje? Dat is vaak de eerste vraag die mensen stellen als een kind geboren wordt. Blijkbaar is het geslacht van een kind nog belangrijker dan de gezondheid van het pasgeboren mensje. Je moet een jongetje zijn of een meisje.

Miriam van der Have heeft het Androgeen Ongevoeligheid Syndroom (AOS). Dat is een intersekse-conditie waarbij kinderen mannelijke 'XY' chromosomen hebben en een vrouwelijk lichaam: een letterlijke invulling van het woord intersekse: tussen de geslachten.

Maar mensen met een intersekse-conditie voelen zich meestal man óf vrouw. Voor de meeste mensen met een intersekse-conditie (AOS is slechts één van de vele intersekse-condities) is interseksualiteit geen identiteit maar een biologisch kenmerk.

Toch vind Miriam, voormalig voorzitter van AISNederland, dat er een organisatie moet komen die zich inzet voor de rechten van interseksuelen. Ze legt uit waarom zo'n organisatie nodig is en wat geleerd kan worden van LHBT-organisaties van. Ook gaat zij uitgebreid in op de problemen die mensen met een intersekse-conditie ervaren en waarom er meer aandacht moet komen voor de rechten van deze mensen. De lezing wordt georganiseerd door de Transgendergroep Nijmegen.

Lokatie: het Roze Huis, St. Anthoniusplaats 1 te Nijmegen.

Vrijdag 29 maart, van 20.00 tot 22.00 uur (inloop vanaf 19.30 uur), toegang gratis.

Vrijdag 24 mei: Voorstelling Beeldenstorm1 door AanZ

Veel (trans)genderdiverse mensen krijgen te maken met discriminatie op school, op straat en op het werk. Dat komt onder andere voort uit de onbekendheid met het thema. Waar seksuele diversiteit meer en meer openlijk besproken wordt, lijkt er nog een taboe te rusten op genderdiversiteit.

Theater AanZ heeft 'Beeldenstorm1' ontwikkelt om aandacht te vragen voor dit thema. (trans)genderdiverse jongeren hebben deze theatrale presentatie opgezet en/of spelen er zelf in mee onder leiding van een professioneel team van theater AanZ. 'Beeldenstorm1' is een collage van verschillende aspecten die te maken

hebben met (trans)genderdiversiteit en heeft als doel (trans)genderdiversiteit zichtbaar en bespreekbaar te maken.

Op 21 april is er een besloten premiere voor voorlichtingsteams, docenten en studenten in de sector Zorg & Welzijn. Op 24 mei is iedereen welkom.

Lokatie: Logegebouw van de Vrijmetselaarij, Fortstraat 7, Nijmegen.

De voorstelling begint **om 20.30 uur**. Inloop vanaf 20.00 uur.

De kosten zijn € 5.00. Geef je op tijd op via info@theater-aanz.nl, vol = vol!

Transgender Gedenkdag 2013: vrijwilligers gezocht

Op 24 november 2013 zal net als voorgaande jaren wereldwijd worden stilgestaan bij alle slachtoffers van geweld tegen transgenders op de Transgender Gedenkdag. De Transgendergroep Nijmegen, COC Nijmegen en Transgender Netwerk Nederland zullen dit jaar de herdenking organiseren in Nederland.

De afgelopen jaren vond de dag plaats in Utrecht, Leiden, Den Haag, Amsterdam en Groningen. Dit jaar is Nijmegen gaststad.

Om deze activiteit te realiseren zoeken we vrijwilligers die willen helpen met het organiseren van de dag. Of het nu het schrijven van teksten voor de website is, het vinden van sprekers, of het verspreiden van folders: alle hulp is welkom. We zoeken vrijwilligers voor op de dag zelf maar ook mensen die zich in de maanden er voor regelmatig met de organisatie willen bezighouden als onderdeel van onze Werkgroep Gedenkdag. Geef je op of informeer wat je kan doen via info@transgendernijmegen.nl

Een poster van de gedenkdag 2012 te Groningen

Oproep: Transgender vijftigplussers gezocht voor foto-expositie.

Leo van Adrichem van de senioren groep COC Nijmegen is bezig om een foto-expositie te maken met portretten van holebi's en transgenders van 50 jaar en ouder. Doel is te laten zien dat ook ouderen nog steeds heel energiek bezig zijn en een holebi of transgender identiteit hebben. De expositie komt te hangen in de Radboud universiteit tijdens de roze meimaand.

Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met Leo via: leovanadrichem@live.nl

Column door Lucas Ludens: Riddernaam

'Stefan?' Ik kijk op van mijn bureau. 'Ik doe het raam even open Stefan'. De schilder, die buiten op een stijger staat, zet mijn raam op een kier. 'Zodat ik ook de zijkanten kan schilderen. Je heet toch Stefan, toch?'

'Nee, Lucas eigenlijk.' Ik glimlach.

'O, sorry.' Hij doopt een dikke kwast in de witte kozijnverf en begint de zijkanten te verven.

'Maakt niet uit. Ik onthoud namen ook nooit.'

'Ik zat wel in de goede richting' zegt hij met een knipoog, 'Stefan, Lucas, beide van die riddernamen. Net als Thomas.'

'Echt?' vraag ik blij. 'Ik heb wel een zwaard. Laatst noemde mijn hardloopcoach me ook al Thomas.' En mijn ouders wilden me Stefan noemen denk ik erbij. Trots wijs ik hem mijn 1.10 meter larpzwaard.

'Cool' vind de schilder, wiens naam geloof ik Mark is. 'Ja, een echte riddernaam. Hebben je ouders goed voor je uitgekozen.'

'Inderdaad' antwoord ik, de humor van de situatie inziend. Want het zijn niet mijn ouders die mijn naam hebben gekozen. Dat heb ik zelf gedaan, op mijn zevende toen ik bedacht dat een jongensnaam beter bij me paste. Een naam zoals Lucas of Stefan.

En op mijn achttiende toen ik als mezelf ging leven.

Destijds vond ik het vervelend dat ik zelf mijn naam moest kiezen. Het leek ook zo definitief. Ik vond dat ik al heel wat van mijn omgeving verlangde door te gaan vragen of ze me anders wilden benoemen. Laat staan dat ik ze dat meerdere keren zou moeten gaan vragen; het moest dus meteen goed.

Zoals vaker als dingen gelijk moeten slagen, koos ik eerst verkeerd. Ik koos een naam die op mijn geboortenaam leek, zodat de overgang makkelijker zou zijn voor mijn vrienden en familie. Echter heb ik wel van mijn transitie geleerd dat ik best een beetje egoïstisch mag zijn. Of beter gezegd: ik mag ook aan mezelf denken.

In zekere zin heb ik door het kiezen van mijn naam een bestaansrecht voor mezelf gecreëerd. Mensen noemen me bij mijn ware naam nu, wat voor mij betekent dat ik er mag zijn in de wereld. (En dat ik er al ben, ook al voelt het soms niet helemaal zo).